

„Kazım Karabekir Paşa’ya Yapılan Bir Şaka!“

Mustafa Kemal, „Paşam bir din değişmesi yapacağız. Bu isimler buna evet demişlerdir. Sizin de isminizi buraya kaydetmek istiyoruz!“ dedi.

Bu kemalistlerin içinde müthiş bir din düşmanlığı vardır. Düşman oldukları din, İslam dinidir. Hıristiyanlığa ve yahudiliğe karşı din düşmanlıkları yoktur. İslam dinini kaldırıp hıristiyanlığı getirmek için çalışmış, çabalamışlardır. İstiklâl Harbi’nin meşhur kumandanlarından Kazım Karabekir bu mevzuda başına gelenleri şöyle anlatıyor: “Bir gün Çankaya’ya davet edildim. Sebebini bilmiyordum. İçeri girdim, bir kalabalıkla karşılaştım.

Bunların bir kısmını tanıyor, bir kısmını tanımiyordum. Mustafa Kemal yanıma geldi.

Cebinden bir kağıt çıkartıp

elime verdi. ‘Buyur paşam’ dedi. Bu bir isim listesiydi. Yukarıdan aşağı okudum. Listedeki isimlerin bir kısmını tanıyor, bir kısmını tanımiyordum.”

„Nedir bu?“ dedim. Mustafa Kemal, „Paşam bir din değişmesi yapacağız. Bu isimler buna evet demişlerdir. Sizin de isminizi buraya kaydetmek istiyoruz!“ dedi. Benim tepem attı ve “Ne münasebet!” dedim. Bu millet bizi parçalar. Ben derhal harekete geçerim. Mustafa Kemal elimden kağıdı aldı, „Paşa, paşa!

Bu bir şakadır!“ dedi ve kapattı.”

Tevfik Rüştü: „Ben kanaatimi millet kürsüsünden bile haykırırım. Kimseden korkmam. Anayasamızda dinimiz apaçık yazılmalıdır!“

Kazım Karabekir Paşa: „Tevfik Bey! Hangi dini haykıracaksınız? Yoksa hıristiyanlığı mı?“

Mahmut Esat Bey: „Evet, hıristiyanlığı! Çünkü İslamlık terakkiye (ilerlemeye) manidir!“

Kazım Karabekir anlatıyor:

“18 Temmuz 1923’de Ankara istasyonundaki binada Teşkilat-ı Esasiye’nin, yani anayasanın tâdil edilmesi müzakeresi yapıldığı sırada vaziyet tamamiyle ortaya çıktı. Anayasaya bir takım maddeler ekleyip, bir takım maddeleri çıkartacaklar. Tadilatın ikinci günkü müzakeresi imiş. Bana haber verilmemişti. Ben o gün tevafuken gittim. Mustafa Kemal’in başkanlığında Bakanlar Kurulu toplantı yapıyordu. Kurulda şunlar vardı: Fethi Bey, Dahiliye Vekili Mahmut Esat Bey, İktisat Vekili Rüştü Bey, Sıhiye ve Muayene Vekili Fevzi Bey, Hasan Fehmi Bey, Maliye Vekili Sabri Bey, Ziraat Vekili Ağaoğlu Ahmet Bey, Basın Yayın Genel Müdürü, mebuslardan Ziya Gökalp, Erzincan milletvekili Saffet Bey de katiplikte bulunuyordu. Ben geldiğim sırada Tevfik Rüştü konuşuyor ve şöyle diyordu:

- Ben kanaatimi millet kürsüsünden bile haykırırım. Kimseden korkmam.

Anayasamızda dinimiz apaçık yazılmalıdır!

Ben söz aldım ve sordum:

- Anayasamızda dinimizin İslam dini olduğu yazılıdır, Tevfik Bey! Hangi dini haykıracaksınız? Yoksa hıristiyanlığı mı?

Mahmut Esat Bey söz alarak bana sertçe cevap verdi:

- Evet, hıristiyanlığı!

Çünkü İslamlık terakkiye (ilerlemeye) manidir! Bu dinle yürünemez!
Mahvoluruz! Ve bize kimse ehemmiyet vermez!

Ben söz aldım ve:

- İslamiyet'in terakkiye mani olduğunu Avrupalı'lar uyduruyor. İslamiyet'i kaldırıp, din değiştirirsek, işte o zaman hapı yutarız. O zaman mahvolur gideriz.

Fethi Bey söz alarak gayet sert bir şekilde bana cevap verdi:

- Evet Karabekir, Türkler İslam'ı kabul ettiklerinden böyle kaldılar. Ve İslam olarak kaldıkça da bu halleriyle kalmaya mahkûmdurlar. Bunun için müslümanlığı terk edeceğiz.

Ben söz alarak dedim ki:

- Bu yabancı fikri şiddetle reddediyorum. Bu meselenin, bu din değiştirme meselesinin münakaşaya tahammülü yoktur. Fakat bu fikrin bu kadar taraftar bulmasına malesef çok üzülüyorum. Böyle bir cüret memlekete kanlı hadiseler getirir. Düşmanı yurdundan atan bu millet, bu cüretkarların hakkından da gelir ve gelecektir!

Mustafa Kemal'e dönerek dedim ki:

- Paşam! Biz maddeten zayıfız. Tek dayanağımız manevî cephemizdir, dinimizdir. Bu manevî dayanağımızı düşmanların propağandasına kurban edecek olursak, silah zoruyla bizi mağlup edemeyen düşman, bizi bu yoldan vurur. Siz ki millete karşı söz verdiniz, "Bizi bu hale getiren isdibdattır!" dediniz. Zaferden sonra millet kendi iradesine sahip olarak yürüyeceğini söylediniz ve millet meclisini Tekbir'lerle, salevatlarla, dualarla açtınız. İslamı en yüksek din olduğunu minberlerden söylediniz. Hepimiz de aynı kanaatlarla aynı yolda yürüdük. Şimdi ne oldu bize? Ve ne hakla kanlı bir maceraya atılacağız?

Deyince, Mustafa Kemal sözümü kesti ve toplantıyı kapattı.

<http://www.hilafet.org>